

Lleis ordinàries

Llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 d'octubre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra

Exposició de motius

L'adopció de l'euro com a moneda única als estats membres que participen a la fase tercera de la Unió Econòmica i Monetària (UEM) no queda sense conseqüències per al Principat d'Andorra. Andorra, amb la seva especificitat en els àmbits econòmic, comercial i financer, ha utilitzat majoritàriament les unitats monetàries dels països veïns en les transaccions comercials, i aquestes desapareixen a favor de l'euro.

El marc jurídic de l'euro queda definit en els reglaments CE núm. 1103/97 i núm. 974/98 del Consell de la Unió Europea, que estableixen les normes i els principis bàsics que cal respectar per garantir i facilitar la introducció de la nova moneda als estats membres participants. No obstant això, les normes i principis que estableixen aquests reglaments no són d'aplicació directa en països tercers, com és el cas del Principat d'Andorra.

En aquesta situació, la present Llei és necessària per integrar en el marc jurídic andorrà els principis bàsics que han de regular la introducció al nostre país de la nova moneda. Sens dubte, la substitució de diverses de les unitats monetàries utilitzades en el nostre país a favor d'una nova unitat de compte, suposa una transició que afecta la vida econòmica, financera i quotidiana de tots els ciutadans. També cal subratllar que les autoritats andorranes cooperaran amb la Comunitat Europea en la lluita contra la

falsificació de bitllets i monedes euro, així com en la introducció o expedició de moneda falsa euro, d'acord amb les normes vigents al Principat.

Aquesta transició ha de fer-se amb les garanties suficients per a tots els agents econòmics i en particular per als consumidors. En aquest sentit, la present Llei dota Andorra de les mesures adequades per garantir que la transició es realitzi amb tota seguretat jurídica. Més concretament, la Llei garanteix la continuïtat dels contractes, la transparència en la redenominació d'imports, mitjançant l'obligatorietat d'aplicació dels tipus de conversió fixats i de les normes de conversió i d'arrodoniment, el principi de no prohibició-no obligació, i la gratuïtat en les operacions de redenominació i canvi de bitllets i monedes.

Article 1

Àmbit d'aplicació

1. Els drets i les obligacions de qualsevol instrument jurídic, és a dir, les disposicions legals i reglamentàries, els actes administratius, les resolucions judicials, els contractes, els actes jurídics unilaterals, els instruments de pagament diferents de bitllets i monedes, i la resta d'instruments amb efectes jurídics, denominats en qualsevol unitat monetària que desapareix a favor de l'euro, s'entendran també en euros a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i fins al 31 de desembre del 2001, i únicament en euros a partir de l'1 de gener del 2002.

2. A aquests instruments jurídics se'ls aplicaran les normes de conversió i d'arrodoniment i els principis informadors de l'euro establerts en el Reglament CE 1103/97, en els articles 1, 6, 7, 8 apartats 1, 2 i 3, article 14 del Reglament CE 974/98 i el Reglament 2866/98, que es publiquen com a annex de la present Llei.

Article 2

Gratuïtat de les conversions

1. Les conversions com a conseqüència de l'article 1 són gratuïtes per als consumidors. Així doncs, no es poden cobrar despeses, comissions, suplementos, preus o altres conceptes similars o amb efecte anàleg sobre aquests tipus d'operacions, sense perjudici de les normes d'arrodoniment.

2. Les conversions d'efectiu que hagin de realitzar les entitats del sistema financer per executar les ordres dels seus clients també són gratuïtes.

Article 3

Redenominació del capital social de les societats

Als efectes de l'article 1 d'aquesta Llei, el capital social de les societats es redenominarà en euros seguint un dels dos mètodes que s'estableixen en els articles 4 i 5 següents.

Article 4

Redenominació simple del capital social

1. La redenominació de la xifra de capital social de les societats mercantils es realitza exclusivament aplicant el tipus de conversió fix a la xifra de capital social. L'import resultant d'aquesta operació s'arrodoneix al centímet d'euro més pròxim segons l'establert en l'article 1.

2. El valor nominal de les accions o participacions és el resultat de multiplicar la xifra de capital social en euros pel número que expressi la part proporcional del capital social que representava el valor nominal de l'acció o participació respecte a la xifra de capital social en la unitat de compte anterior. El valor nominal de l'acció en euros resultant d'aquesta operació no s'arrodoneix, si bé, per raons pràctiques i únicament a títol informatiu, es pot reduir el nombre de decimals a un màxim de sis (6). A efectes legals i estatutaris, el valor nominal de l'acció és el valor corresponent a la proporció de l'acció o de la participació respecte al capital social, sense arrodonir.

3. Les societats poden, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, redenominar la xifra de capital social, segons el mètode exposat anteriorment. A l'efecte d'inscripció al Registre de Societats, és suficient aportar un certificat o una acta de l'òrgan de govern de la societat, on consti fefaentment que s'ha procedit a la redenominació de la xifra de capital social segons el mètode indicat en aquest article. Aquesta inscripció al Registre és gratuïta, i queden modificats els estatuts de la societat.

Article 5

Redenominació del capital social amb ajust del valor nominal de les accions

1. Si com a conseqüència de la redenominació seguint l'article anterior, el valor nominal de l'acció o participació resultant és una xifra amb més de dos decimals, l'òrgan de govern de la societat pot acordar l'augment o la reducció del capital social només a l'efecte d'arrodonir el valor nominal de l'acció o participació al cèntim més pròxim.

2. La xifra de capital social resultant és la suma dels valors nominals de les accions o participacions un cop ajustades d'acord amb aquest article. L'augment de capital social es fa amb càrrec a reserves voluntàries i la reducció de capital es realitza amb contrapartida a reserves.

3. En el cas de societats anònimes, no es pot procedir a l'arrodoniment a la baixa del valor nominal de l'acció quan el capital social resultant sigui inferior al mínim legalment establert. En aquest cas es procedeix a un arrodoniment a l'alça. De la mateixa manera, en el cas de les societats limitades no es pot procedir a l'arrodoniment a l'alça del valor nominal de l'acció quan el capital social resultant sigui superior al màxim legalment establert. En aquest cas es procedirà a un arrodoniment a la baixa.

4. L'acord d'augment o reducció de capital ha d'eleva-se a públic i posteriorment s'ha d'inscriure al Registre de Societats. Per procedir a aquesta modificació estatutària no caldrà l'autorització prèvia del Govern. La redenominació del capital social amb ajust del valor nominal de les accions, segons els termes establerts en els apartats anteriors, és gratuïta tant pel que fa a l'elevació a públic com pel que fa a la inscripció al Registre.

5. El benefici de gratuïtat establert en aquest article no és aplicable a les societats que es constitueixin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i abans del 31 de desembre del 2001, ni a aquelles que durant aquest període procedeixin a una reducció o a un augment de la xifra de capital social, sense haver procedit prèviament a la seva redenominació.

Article 6

Registres i actes públics

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els notaris han de fer constar d'ofici, en els instruments públics que autoritzin i que expressin algun import monetari denominat en alguna de les unitats monetàries europees que són substituïdes per l'euro, el seu equivalent en euros, aplicant el tipus fix de conversió i les normes d'arrodoniment.

L'expressió de l'import equivalent en la unitat de compte euro es realitza a continuació de l'import expressat en l'altra unitat monetària i no altera la unitat de compte en què s'ha autoritzat o intervingut el document.

En el cas en què les parts hagin fet constar voluntàriament l'import equivalent en euros, el notari es limita a comprovar l'aplicació correcta del tipus de conversió i de les normes d'arrodoniment.

A partir de l'1 de gener del 2002 no es poden autoritzar o intervenir documents amb imports monetaris expressats en alguna de les unitats monetàries europees que queden substituïdes per l'euro, a menys que l'instrument faci referència precisament a bitllets i monedes denominats en alguna d'aquestes unitats monetàries com a objecte directe.

2. No obstant l'establert en l'apartat 1 d'aquest article, no s'ha de fer constar l'equivalència quan l'import monetari que figura en el document sigui el resultat de sumar imports monetaris individualitzats. En particular, no es redenomina el valor nominal de les accions, participacions o quotes excepte si es fa constar la seva determinació d'acord amb les normes establertes en els articles 4 i 5 d'aquesta Llei per a la redenominació del capital social.

Article 7

Contractes referenciats

Si un índex que referència un contracte o un altre instrument jurídic desapareix amb l'entrada de l'euro, aquest serà substituït per un índex equivalent.

Article 8

Doble exposició de preus

Qualsevol doble exposició de preus s'ha de realitzar d'acord amb els termes de l'article 1 apartat 2 de la present Llei.

Article 9

Canvi de bitllets i monedes per bitllets i monedes denominats en euros

1. La pèrdua de curs legal de bitllets i monedes d'unitats monetàries europees que desapareixen amb l'euro queda supeditada a la norma que dicti el país emissor.

2. Les entitats bancàries canviaran a partir de l'1 de gener del 2002 els bitllets i les monedes d'unitats monetàries europees que desapareixen amb l'euro a bitllets i monedes euros.

Aquest canvi serà gratuït.

Article 10

Desenvolupament reglamentari

El Govern pot desenvolupar reglamentàriament aquesta Llei a efectes d'utilitzar l'euro com a mitjà de pagament i dictarà les mesures necessàries per garantir la transició a l'euro en la vida econòmica del Principat d'Andorra durant el període transitori, és a dir, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei fins al 31 de desembre del 2001, en les matèries següents: principis, garanties, procediments, actes i contractes administratius, import de les sancions, tributs, cotitzacions socials, obligacions comptables, registres públics de les administracions i preus públics.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin als preceptes d'aquesta Llei.

Disposicions finals*Primera*

En el termini de 3 mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els comuns han de prendre les mesures necessàries per garantir la transició de manera homògena.

Segona

El Govern ha de determinar el procediment i el moment en què les administracions públiques, sotmeses a la

comptabilitat pública, han de realitzar i facilitar els seus estats de comptes en euros. El Govern dictarà les normes necessàries en relació amb els pressupostos i la comptabilitat de les administracions públiques.

Tercera

El Govern, mitjançant edicte, publicarà el tipus de conversió irrevocablement fixat per a la conversió de les noves monedes que desapareguin a favor de l'euro.

Quarta

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 11 d'octubre del 2000

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Reglament (CE) núm. 1103/97 del Consell del 17 de juny de 1997 sobre determinades disposicions relatives a la introducció de l'euro

El Consell de la Unió Europea,

Vist el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i, en particular, el seu article 235,

Vista la proposta de la Comissió, (1)

Vist el dictamen del Parlament Europeu, (2)

Vist el dictamen de l'Institut Monetari Europeu, (3)

(1) DO núm. C 369 del 7.12.1996, pàg. 8.

(2) DO núm. C 380 del 16.12.1996, pàg. 49.

(3) Dictamen emès el 29 de novembre de 1996.

1. Considerant que el Consell Europeu va confirmar en la reunió celebrada a Madrid, els dies 15 i 16 de desembre de 1995, que la fase tercera de la Unió Econòmica i Monetària s'iniciaria l'1 de gener de 1999, tal com s'estableix a l'apartat 4 de l'article 109 J del Tractat; que els estats membres que adoptaran l'euro com a moneda única de conformitat amb el que disposa el Tractat, es denominaran als efectes del present Reglament, "estats membres participants";

2. Considerant que en la reunió del Consell Europeu celebrada a Madrid es va decidir que el terme "ecu", emprat en el Tractat per referir-se a la unitat monetària europea, és un terme genèric; que els governs dels quinze estats membres han arribat a l'acord comú que la present decisió constitueix la interpretació acordada i definitiva de les disposicions pertinents contingudes en el Tractat; que la denominació donada a la moneda europea serà la d'"euro": que l'euro, en la seva qualitat de moneda dels estats membres participants, es dividirà en cent unitats fraccionàries denominades "cent"; que el Consell Europeu va estimar també que la denominació de la moneda única ha de ser la mateixa en totes les llengües oficials de la Unió Europea, tenint en compte l'existència d'alfabets diferents;

3. Considerant que, d'acord amb el que disposa la frase tercera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, el Consell ha d'adoptar un Reglament sobre la introducció de l'euro, tan aviat com es coneguin els estats membres participants, amb la finalitat de definir el marc jurídic de l'euro; que el Consell, en la data en què s'iniciï la fase tercera, d'acord amb el que disposa la frase primera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, adoptarà els tipus de conversió fixats irrevocablement;

4. Considerant que en el context del funcionament del mercat comú i de cara a la transició a la moneda única, és necessari oferir seguretat jurídica als ciutadans i a les empreses en tots els estats membres en relació amb algunes disposicions relatives a la introducció de l'euro, amb suficient antelació a l'inici de la fase tercera; que el fet de poder comptar amb aquesta seguretat jurídica anticipada permetrà que els preparatius que ha-

gin de dur a terme els ciutadans i les empreses es desenvolupin en bones condicions;

5. Considerant que la frase tercera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, que permet l'adopció per part del Consell, per unanimitat dels estats membres participants, de la resta de mesures necessàries per a la introducció ràpida de la moneda única, només es pot utilitzar com a fonament jurídic quan s'hagi confirmat, d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 109 J del Tractat, quins estats membres reuneixen les condicions necessàries per a l'adopció d'una moneda única; que, per consegüent, és necessari recórrer a l'article 235 com a fonament jurídic per a les disposicions en les quals existeixi una necessitat urgent de seguretat jurídica; que, per tant, el present Reglament i el Reglament esmentat sobre la introducció de l'euro constituïran conjuntament el marc jurídic de l'euro, els principis del qual van ser acordats pel Consell Europeu de Madrid; que la introducció de l'euro afecta les operacions corrents de tota la població dels estats membres participants; que a part de les contingudes en el present Reglament i en el que s'adoptarà en virtut de la frase tercera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, caldria estudiar altres mesures per aconseguir una transició equilibrada, especialment per als consumidors;

6. Considerant que l'ecu, tal com s'estableix a l'article 109 G del Tractat i es defineix en el Reglament (CE) núm. 3320/94 del Consell, del 22 de desembre de 1994, relatiu a la codificació de la legislació comunitària existent sobre la definició de l'ecu després de l'entrada en vigor del Tractat de la Unió Europea (DP núm. L 350 del 31.12.1994, pàg. 27), deixarà de ser definit com una cistella de monedes l'1 de gener de 1999 i l'euro esdevindrà una moneda per dret propi; que la decisió del Consell amb relació a l'adopció del tipus de conversió no modificarà, per si mateixa, el valor extern de l'ecu; que això significa que un ecu en la seva composició com a cistella de monedes esdevindrà un euro; que, per consegüent, el Reglament (CE) núm. 3320/94 esdevé obsolet i caldrà derogar-lo; que pel que fa a les referències a l'ecu que figuren en instruments jurídics,

es presumirà que les parts han acordat de referir-se a l'ecu tal com s'estableix a l'article 109 G del Tractat i es defineix en l'esmentat Reglament; que aquesta presumpció hauria d'admetre prova en contrari tenint en compte la intenció de les parts;

7. Considerant que és un principi jurídic acceptat generalment, que la introducció d'una nova moneda no afecta la continuïtat dels contractes i altres instruments jurídics; que s'ha de respectar el principi de la llibertat contractual; que el principi de continuïtat ha de ser compatible amb qualsevol pacte que les parts haguessin pogut acordar amb relació a la introducció de l'euro; que amb l'objecte de reforçar la seguretat jurídica i aconseguir una millor claredat, convé confirmar explícitament que s'haurà d'aplicar el principi de la continuïtat dels contractes i altres instruments jurídics entre les monedes nacionals ja existents i l'euro i entre l'ecu, tal com s'estableix a l'article 109 G del Tractat i es defineix en el Reglament (CE) núm. 3320/94 i l'euro; que entre altres coses, això implica que en el cas d'instruments amb tipus d'interès fix, la introducció de l'euro no altera el tipus d'interès nominal que ha d'abonar el deutor; que les disposicions referents a la continuïtat només podran complir l'objectiu d'oferir seguretat jurídica i transparència als agents econòmics, especialment als consumidors, si entren en vigor al més aviat possible;

8. Considerant que la introducció de l'euro constitueix una modificació de la legislació monetària de cada estat membre participant; que el reconeixement de la legislació monetària d'un estat és un principi reconegut universalment; que la confirmació explícita del principi de continuïtat ha de comportar el reconeixement de la continuïtat dels contractes i altres instruments jurídics en la jurisdicció de països tercers;

9. Considerant que es parteix de la base que el terme "contracte" emprat per a la definició dels instruments jurídics abasta tots els tipus de contracte, independentment de la forma en què s'hagin conclòs;

10. Considerant que el Consell, quan actuï de conformitat amb el que disposa la frase primera de l'apartat 4 de l'article

109 L del Tractat, definirà els tipus de conversió de l'euro amb relació a cadascuna de les monedes nacionals dels estats membres participants; que aquests tipus de conversió hauran d'emprar-se per a tota conversió que es dugui a terme entre l'euro i les unitats monetàries nacionals o entre les unitats monetàries nacionals; que per a qualsevol conversió entre unitats monetàries nacionals el resultat ha de venir determinat per un algorisme fix; que la utilització de tipus de conversió inversos suposaria l'arrodoniment de tipus i podria portar a imprecisions significatives, sobretot quan es tracta de quanties elevades;

11. Considerant que la introducció de l'euro exigeix l'arrodoniment dels imports monetaris; que una indicació prèvia de les normes d'arrodoniment resulta essencial per al bon funcionament del mercat comú, per tal de permetre una preparació puntual i una transició harmoniosa a la Unió Econòmica i Monetària; que aquestes normes no exclouen altres pràctiques, convencions ni disposicions nacionals d'arrodoniment que ofereixin una precisió millor per als càlculs intermedis;

12. Considerant que, amb l'objectiu d'aconseguir un alt grau de precisió en les operacions de conversió, els tipus de conversió s'haurien de definir amb sis xifres significatives; que per tipus de conversió amb sis xifres significatives s'entén el que té sis xifres, comptades des de l'esquerra a partir de la primera xifra diferent del zero,

Ha adoptat el present Reglament

Article 1

Als efectes del present Reglament s'entén per:

"instruments jurídics": les disposicions legals i reglamentàries, els actes administratius, les resolucions judicials, els contractes, els actes jurídics unilaterals, els instruments de pagament diferents dels bitllets i les monedes i la resta d'instruments amb efectes jurídics;

"Estats membres participants": aquells estats membres que adopten la moneda única segons el que disposa el Tractat;

"tipus de conversió": els tipus de conversió fixats irrevocablement, que el Consell adopti d'acord amb el que disposa la frase primera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat;

"unitats monetàries nacionals": les unitats de les monedes dels estats membres participants, tal com estiguin definides el dia anterior al de l'inici de la fase tercera de la Unió Econòmica i Monetària;

"unitat euro": la unitat de la moneda única tal com es defineix en el Reglament del Consell sobre la introducció de l'euro que entrarà en vigor en la data d'inici de la fase tercera de la Unió Econòmica i Monetària;

Article 2

1. Tota referència a l'ecu, tal com es menciona a l'article 109 G del Tractat i es defineix en el Reglament (CE) núm. 3320/94, que figuri en un instrument jurídic, s'entendrà feta a l'euro a un tipus d'un euro per un ecu. Es presumirà, essent aquesta presumpció destruïble mitjançant prova en contrari tenint en compte la intenció de les parts, que les referències a l'ecu sense aquesta definició en un instrument jurídic, ho són a l'ecu, tal com es menciona a l'article 109 G del tractat i es defineix en el Reglament (CE) núm. 3320/94.

2. Queda derogat el Reglament (CE) núm. 3320/94.

3. El present article serà aplicable a partir de l'1 de gener de 1999, de conformitat amb la decisió que s'adopti en virtut de l'apartat 4 de l'article 109 J del Tractat.

Article 3

La introducció de l'euro no produirà cap alteració dels termes dels instruments jurídics ni eximirà ni excusarà el compliment de l'establert en ells, ni tampoc atorgarà a les parts la facultat d'alterar-los o donar-los per acabats unilateralment. Aquesta disposició s'entén sense perjudici de tot allò que les parts hagin pogut acordar.

Article 4

1. Els tipus de conversió s'adoptaran en la forma d'un euro expressat en termes de cadascuna de les monedes nacionals dels estats membres participants. S'adoptaran amb sis xifres significatives.

2. Els tipus de conversió no s'arrodoniran ni truncaran quan es duuguin a terme les conversions.

3. Els tipus de conversió s'utilitzaran per a les conversions en ambdós sentits entre la unitat euro i les unitats monetàries nacionals. No s'utilitzaran tipus inversos calculats a partir dels tipus de conversió.

4. Els imports monetaris que s'hagin de convertir d'una unitat monetària nacional a una altra, s'hauran de convertir, en primer lloc, en un import monetari expressat en la unitat euro, import que haurà de ser arrodonit com a mínim, al tercer decimal i, posteriorment, convertir-los a l'altra unitat monetària nacional. No es podrà utilitzar cap altre mètode de càlcul llevat que produeixi els mateixos resultats.

Article 5

Els imports monetaris que s'hagin d'abonar o comptabilitzar quan es dugui a terme una operació d'arrodoniment després d'una conversió a la unitat euro, d'acord amb el que disposa l'article 4, s'hauran d'arrodonir per excés o per defecte al cent més pròxim. Els imports monetaris que s'hagin d'abonar o comptabilitzar i es converteixin a una unitat monetària nacional, s'han d'arrodonir per excés o per defecte a la unitat fraccionària més pròxima o, a falta d'aquesta, a la unitat més pròxima, o bé, de conformitat amb la legislació o les pràctiques nacionals, a un múltiple o fracció de la unitat fraccionària o de la unitat monetària nacional. En cas que en aplicar el tipus de conversió s'obtingui una quantitat l'última xifra de la qual sigui exactament la meitat de la unitat o de la unitat fraccionària, l'arrodoniment s'efectuarà a la xifra superior.

Article 6

El present Reglament entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de les Comunitats Europees.

El present Reglament és obligatori en tots els seus elements i directament aplicable en cada estat membre.

Fet a Luxemburg, el 17 de juny de 1997.

Pel Consell
El president
A. Jorritsma-Lebbink

Reglament (CE) núm. 974/98 del Consell del 3 de maig de 1998 sobre la introducció de l'euro

El Consell de la Unió Europea,

Vist el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i, en particular, la frase tercera de l'apartat 4 del seu article 109 L,

Vista la proposta de la Comissió, (1)

Vist el dictamen de l'Institut Monetari Europeu, (2)

Vist el dictamen del Parlament Europeu, (3)

(1) DO C 369 del 7.12.1996, pàg. 10.

(2) DO C 205 del 5.7.1997, pàg. 18.

(3) DO C 380 del 16.12.1996, pàg. 50.

1. Considerant que el present Reglament estableix disposicions de dret monetari per als estats membres que han adoptat l'euro; que ja s'han establert en el Reglament (CE) núm. 1103/97 del Consell, del 17 de juny de 1997, sobre determinades disposicions relatives a la introducció de l'euro (DO L 162 del 19.6.1997, pàg. 1.), les disposicions sobre la continuïtat dels contractes, la substitució de les referències a l'ecu en els instruments jurídics per referències a l'euro i les disposicions sobre l'arrodoniment; que la introducció de l'euro afecta les operacions corrents de tota la població dels estats membres participants; que, a part de les contingudes en el present Reglament i en el Reglament (CE) núm. 1103/97, s'haurien d'examinar altres mesures per aconseguir una transició equilibrada, especialment per als consumidors;

2. Considerant que en la reunió del Consell Europeu celebrada a Madrid, els dies 15 i 16 de desembre de 1995, es va decidir que el terme "ecu" utilitzat en el Tractat per fer referència a la unitat monetària europea, és un terme genèric; que els governs dels quinze estats membres han arribat a l'acord comú que aquesta decisió constitueix la interpretació acordada i definitiva de les disposicions pertinents contingudes en el Tractat; que la denominació donada a la moneda europea serà la d'"euro"; que l'euro, en la seva qualitat

de moneda dels estats membres participants, es dividirà en cent unitats fraccionàries denominades "cent"; que l'elecció de la denominació "cent" no exclou que s'utilitzin variants d'aquest terme en l'ús quotidià en els estats membres; que el Consell Europeu va estimar igualment que la denominació de la moneda única ha de ser la mateixa en totes les llengües oficials de la Unió Europea, tenint en compte l'existència d'alfabets diferents;

3. Considerant que, quan actuï de conformitat amb el que disposa la frase tercera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, el Consell haurà d'adoptar, a més dels tipus de conversió, les mesures necessàries per a la introducció ràpida de l'euro;

4. Considerant que en el moment en què un estat membre es converteixi, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 109 K del Tractat, en un estat membre participant, el Consell adoptarà, de conformitat amb l'apartat 5 de l'article 109 L del Tractat, la resta de mesures necessàries per a la introducció ràpida de l'euro com a moneda única d'aquest estat membre;

5. Considerant que, d'acord amb el que disposa la frase primera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, en la data en què entri en vigor la fase tercera el Consell adoptarà els tipus de conversió als quals les monedes dels estats membres quedaran fixades irrevocablement i el tipus fixat irrevocablement al qual l'euro substituirà aquestes monedes;

6. Considerant que, davant la inexistència de risc de tipus de canvi, tant entre la unitat euro i les unitats monetàries nacionals, com entre aquestes unitats monetàries nacionals, les disposicions legislatives s'haurien d'interpretar en conseqüència;

7. Considerant que el terme "contracte" utilitzat en la definició dels instruments jurídics abasta tots els tipus de contracte, independentment de la forma en què s'hagin conclòs;

8. Considerant que amb la finalitat de preparar una transició a l'euro equilibrada, cal un període transitori entre el moment en què l'euro substitueixi les monedes dels estats membres partici-

pants i la introducció dels bitllets i les monedes en euro; que, durant aquest període, les unitats monetàries nacionals es definiran com a subdivisions de l'euro; que, per aquest motiu, s'estableix una equivalència legal entre la unitat euro i les unitats monetàries nacionals;

9. Considerant que de conformitat amb les disposicions de l'article 109 G del Tractat i el Reglament (CE) núm. 1103/97, l'euro substituirà l'ecu a partir de l'1 de gener de 1999, com a unitat de compte de les institucions de les Comunitats Europees; que l'euro hauria de ser així mateix la unitat de compte del Banc Central Europeu (BCE) i dels bancs centrals dels estats membres participants; que, d'acord amb les conclusions del Consell Europeu de Madrid, el Sistema Europeu de Bancs Centrals (SEBC) realitzarà les operacions de política monetària en unitats euro; que això no impedeix que els bancs centrals nacionals portin la seva comptabilitat en les seves monedes nacionals respectives durant el període transitori, en particular les del seu personal i les de les administracions públiques;

10. Considerant que cada estat membre participant podrà permetre la utilització plena de la unitat euro en el seu territori durant el període transitori;

11. Considerant que, durant el període transitori, els contractes, les lleis nacionals i els altres instruments jurídics poden contenir vàlidament referències a la unitat euro o a la unitat monetària nacional; que, durant aquest període, el present Reglament no afectarà de cap manera la validesa de qualsevol referència a la unitat monetària nacional en qualsevol instrument jurídic;

12. Considerant que, llevat de pacte contrari, els agents econòmics han de respectar la denominació d'un instrument jurídic en l'acompliment de tots els actes que s'hagin de dur a terme en virtut d'aquest instrument;

13. Considerant que la unitat euro i les monedes nacionals són unitats de la mateixa moneda; que cal garantir que els pagaments efectuats en un estat membre participant mitjançant abonament en compte, puguin efectuar-se tant en la unitat euro com en la unitat monetària nacional respectiva; que les disposicions

relatives a aquests pagaments s'hauran d'aplicar també als pagaments transfronterers denominats en la unitat euro o en la unitat monetària nacional del compte del creditor; que és necessari garantir el funcionament harmoniós dels sistemes de pagament, mitjançant una disposició relativa als abonaments en compte per instruments de pagament abonats a través d'aquests sistemes; que allò disposat en matèria de pagaments mitjançant abonaments en compte no ha d'implicar que els intermediaris financers estiguin obligats a proveir, ja sigui altres facilitats de pagament, ja sigui productes denominats en alguna unitat particular de l'euro; que les disposicions en matèria de pagaments, mitjançant abonaments en compte, no prohibeixen que els intermediaris financers coordinin la introducció de sistemes de pagament denominats en la unitat euro basats en una infraestructura tècnica comuna durant el període transitori;

14. Considerant que, de conformitat amb les conclusions a les quals va arribar el Consell Europeu en la reunió de Madrid, els estats membres participants emetran en unitat euro el nou deute públic negociable a partir de l'1 de gener de 1999; que és desitjable de permetre que els emissors de deute redenominin el deute en circulació en la unitat euro; que les disposicions relatives a la redenominació han de ser tals que siguin també aplicables dins les jurisdiccions de països tercers; que cal facultar els emissors perquè redenominin el deute en circulació si el deute està denominat en la unitat monetària nacional d'un estat membre que hagi redenominat, en part o en la totalitat, el deute en circulació de les seves administracions públiques; que aquestes disposicions no es refereixen a l'establiment d'altres mesures per modificar les estipulacions del deute en circulació amb l'objecte de variar, entre altres coses, l'import nominal del deute en circulació, ja que es tracta de qüestions que competeixen a la llei nacional; que és desitjable de permetre que els estats membres adoptin les mesures oportunes per canviar la unitat de compte en els procediments operatius dels mercats organitzats;

15. Considerant que serà necessari adoptar altres mesures en l'àmbit comu-

nitari a l'efecte d'aclarir les repercussions de la introducció de l'euro en l'aplicació de les disposicions actuals contingudes en la normativa comunitària, en particular en allò referent a la liquidació per diferència de saldos nets, la compensació o les tècniques que produeixin efectes similars;

16. Considerant que qualsevol obligació d'utilitzar la unitat euro només podrà imposar-se sobre la base de la legislació comunitària; que en les transaccions amb el sector públic els estats membres participants podran autoritzar la utilització de la unitat euro; que, de conformitat amb l'escenari de referència acordat pel Consell Europeu en la reunió celebrada a Madrid, la normativa comunitària per la qual s'estableix el calendari per a la utilització generalitzada de la unitat euro, haurà de deixar certa llibertat d'acció als diferents estats membres;

17. Considerant que, d'acord amb les disposicions de l'article 105 A del Tractat, el Consell podrà adoptar mesures per harmonitzar les denominacions i les especificacions tècniques de totes les monedes;

18. Considerant que els bitllets i les monedes necessiten una protecció adequada contra la falsificació;

19. Considerant que els bitllets i les monedes denominats en les unitats monetàries nacionals deixaran de ser de curs legal com a molt tard sis mesos després de l'expiració del període transitori; que les limitacions que els estats membres estableixin per als pagaments en bitllets i monedes, per motius d'interès públic, no són incompatibles amb la condició de moneda de curs legal dels bitllets i les monedes denominats en euros, sempre que existeixin altres mitjans legals per a la liquidació de deutes monetaris;

20. Considerant que a partir de l'expiració del període transitori, les referències en els instruments jurídics existents al terme d'aquest període s'entendran fetes a la unitat euro, d'acord amb els tipus de conversió respectius; que, per consegüent, no és imprescindible una redenominació material dels instruments jurídics existents per assolir aquest resultat; que les normes d'arrodoniment establertes en el Reglament (CE) núm.

1103/97 també s'aplicaran a les conversions que s'hagin de realitzar al terme d'aquest període transitori o un cop aquest hagi transcorregut; que per raons de transparència, podria ser desitjable que la redenominació material es dugués a terme tan aviat com sigui oportú;

21. Considerant que el punt 2 del Protocol núm. 11 sobre determinades disposicions relatives al Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord estableix, entre altres coses, que el punt 5 d'aquest Protocol serà aplicable en el cas que el Regne Unit notifiqui al Consell que no es proposa passar a la fase tercera; que el 30 d'octubre de 1997 el Regne Unit va notificar al Consell que no es proposava passar a la fase tercera; que el punt 5 estableix, entre altres coses, que l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat no s'aplicarà al Regne Unit;

22. Considerant que Dinamarca, basant-se en el que disposa el punt 1 del Protocol núm. 12 sobre determinades disposicions relatives a Dinamarca, ha notificat, en el context de la Decisió d'Edimburg, adoptada el 12 de desembre de 1992, que no participarà en la fase tercera; que, per consegüent i d'acord amb l'apartat 2 d'aquest Protocol, tots els articles i disposicions del Tractat i dels Estatuts de l'SEBC referents a una excepció, seran aplicables a Dinamarca;

23. Considerant que d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, la moneda única s'introduirà únicament en els estats membres que no s'hagin acollit a una excepció;

24. Considerant que el present Reglament, per tant, serà aplicable de conformitat amb el que estableix l'article 189 del Tractat, llevat allò que disposen els Protocols núm. 11 i núm. 12 i l'apartat 1 de l'article 109 K,

Ha adoptat el present Reglament

Part I. Definicions

Article 1

Als efectes del present Reglament s'entén per:

“Estats membres participants”: Bèlgica, Alemanya, Espanya, França, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, els Països Baixos, Àustria, Portugal i Finlàndia;

“instruments jurídics”: les disposicions legals i reglamentàries, els actes administratius, les resolucions judicials, els contractes, els actes jurídics unilaterals, els instruments de pagament diferents dels bitllets i les monedes i la resta d'instruments amb efectes jurídics;

“tipus de conversió”: el tipus de conversió fixat irrevocablement, que el Consell adopti per a la moneda de cada estat membre participant, d'acord amb el que disposa la frase primera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat;

“unitat euro”: la unitat monetària que es menciona a la frase segona de l'article 2;

“unitats monetàries nacionals”: les unitats de les monedes dels estats membres participants, tal com estiguin definides el dia anterior al de l'inici de la fase tercera de la Unió Econòmica i Monetària;

“període transitori”: el període que s'inicia l'1 de gener de 1999 i finalitza el 31 de desembre de 2001;

“redenominar”: canviar la unitat en què estigui denominat el deute en circulació d'una unitat monetària nacional a la unitat euro definida a l'article 2, sense que l'acte de redenominar produeixi l'efecte de modificar cap altra estipulació del deute, ja que es tracta d'una qüestió que competeix a la llei nacional.

Part II. Substitució de les monedes dels estats membres participants per l'euro

Article 2

A partir de l'1 de gener de 1999, la moneda dels estats membres participants serà l'euro. La unitat monetària serà un euro. Un euro es dividirà en cent cèntims.

Article 3

L'euro substituirà la moneda de cada estat membre participant d'acord amb el tipus de conversió.

Article 4

L'euro serà la unitat de compte del Banc Central Europeu (BCE) i dels bancs

centrals dels estats membres participants.

Part III. Disposicions transitòries

Article 5

Els articles 6, 7, 8 i 9 seran d'aplicació durant el període transitori.

Article 6

1. L'euro també es dividirà en les unitats monetàries nacionals d'acord amb els tipus de conversió, i es mantindrà tota subdivisió d'aquelles unitats monetàries. Llevat del que disposa aquest Reglament, continuarà essent d'aplicació el dret monetari dels estats membres participants.

2. Quan en un instrument jurídic es faci referència a una unitat monetària nacional, aquesta tindrà la mateixa validesa que si es tractés d'una referència a la unitat euro d'acord amb els tipus de conversió.

Article 7

La substitució de la moneda de cada estat membre participant per l'euro no tindrà com a conseqüència, en si mateixa, l'alteració de la denominació dels instruments jurídics que existeixin en la data de la substitució.

Article 8

1. Els actes que s'hagin d'executar en virtut d'instruments jurídics que disposin la utilització d'una unitat monetària nacional o estiguin denominats en aquesta, s'executaran en aquesta unitat monetària nacional. Els actes que s'hagin d'executar en virtut d'instruments jurídics que disposin la utilització de la unitat euro o estiguin denominats en aquesta, s'executaran en aquesta unitat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 s'entendran sense perjudici del que s'hagi pactat entre les parts.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1, tot import denominat en la unitat euro o en la unitat monetària nacional d'un estat membre participant determinat, pagador en aquest estat membre mitjançant l'abonament en el compte del creditor, podrà ser abonat pel deutor tant en la unitat euro com en la unitat monetària nacional. L'import serà abonat en el compte del creditor en la denominació

del compte, tenint en compte que tota conversió s'ha d'efectuar d'acord amb els tipus de conversió.

4. No obstant el que disposa l'apartat 1, cada estat membre participant podrà adoptar les mesures que puguin ser necessàries per:

redenominar en la unitat euro, el deute en circulació emès per les administracions públiques d'aquest estat membre, tal com es defineix en el Sistema Europeu de Comptes econòmics integrats, denominat en la seva unitat monetària nacional i emès de conformitat amb la seva legislació nacional. En el cas que un estat membre hagi adoptat aquesta mesura, els emissors podran red denominar en la unitat euro el deute denominat en la unitat monetària nacional d'aquest estat membre, llevat que les estipulacions del contracte exclouguin expressament la red denominació; la present disposició s'aplicarà al deute emès per les administracions públiques d'un estat membre i també a les obligacions i altres formes de deute que sigui de títol negociable en els mercats de capitals i als instruments del mercat monetari, emesos per altres deutors;

permetre el canvi de la unitat de compte dels seus procediments operatius de la unitat monetària nacional a la unitat euro, a:

a) els mercats en què es negocien, compensen i liquiden regularment els instruments enumerats en la secció B de l'annex de la Directriu 93/22/CEE del Consell, del 10 de maig de 1993, relativa als serveis d'inversió en l'àmbit dels valors negociables (DO L 141 de l'11.6.1993, pàg. 27; Directriu l'última modificació de la qual la constitueix la Directriu 95/26/CE del Parlament Europeu i del Consell (DO L 168 del 18.7.1995, pàg. 7.)) i les mercaderies; i

b) els sistemes on s'intercanvien, compensen i liquiden pagaments regularment.

5. Els estats membres participants s'hauran d'atenir al calendari establert per la legislació comunitària, per adoptar disposicions que imposin la utilització

de la unitat euro diferents de les al·ludides a l'apartat 4.

6. Les disposicions legislatives nacionals dels estats membres participants que permeten o imposen la liquidació per diferència de saldos nets, la compensació o les tècniques que produeixin efectes similars, s'aplicaran a les obligacions monetàries, independentment de la seva denominació, si aquesta denominació és en la unitat euro o en una unitat monetària nacional, tenint en compte que tota conversió haurà d'efectuar-se d'acord amb els tipus de conversió.

Article 9

Els bitllets i les monedes denominats en una unitat monetària nacional continuaran essent de curs legal dins els seus límits territorials vigents el dia anterior a l'entrada en vigor del present Reglament.

Part IV. Bitllets i monedes denominats en euro

Article 10

A partir de l'1 de gener del 2002, el BCE i els bancs centrals dels estats membres participants posaran en circulació bitllets denominats en euro. Sense perjudici del que disposa l'article 15, aquests bitllets denominats en euro seran els únics de curs legal en tots aquests estats membres.

Article 11

A partir de l'1 de gener del 2002, els estats membres participants encunyarán monedes denominades en euro o en cent que s'ajustin a les denominacions i les especificacions tècniques que el Consell pugui establir de conformitat amb el que disposa la frase segona de l'apartat 2 de l'article 105 A del Tractat. Sense perjudici del que disposa l'article 15, aquestes seran les úniques monedes de curs legal en tots aquests estats membres. Llevat de l'autoritat emissora i les persones expressament designades per la legislació nacional de l'estat membre emissor, cap part no estarà obligada a acceptar més de cinquanta monedes en cada pagament.

Article 12

Els estats membres participants asseguraran la imposició de les sancions ade-

quades en el cas de falsificació de bitllets i monedes en euro.

Part V. Disposicions finals

Article 13

Els articles 14, 15 i 16 seran d'aplicació a partir de l'expiració del període transitori.

Article 14

Les referències a unitats monetàries nacionals en els instruments jurídics que existeixin al terme del període transitori, s'entendran fetes a la unitat euro d'acord amb els tipus de conversió respectius. S'aplicaran les normes d'arrodoniment establertes al Reglament (CE) núm. 1103/97.

Article 15

1. Els bitllets i les monedes denominats en les unitats monetàries nacionals al·ludides a l'apartat 1 de l'article 6, continuaran essent de curs legal dins els seus límits territorials fins a sis mesos després que acabi el període transitori, com a molt tard; aquest termini es podrà reduir mitjançant una llei nacional.

2. Cada estat membre participant podrà establir, durant un termini de fins a sis mesos a partir de la fi del període transitori, unes normes per a la utilització dels bitllets i les monedes denominats en la seva unitat de moneda nacional, segons el que disposa l'apartat 1 de l'article 6, i podrà adoptar també les mesures necessàries per facilitar la seva retirada de la circulació.

Article 16

De conformitat amb les normes o les pràctiques dels estats membres participants, les respectives autoritats emissores de bitllets i monedes continuaran acceptant, a canvi d'euros al tipus de conversió, els bitllets i les monedes emesos per elles anteriorment.

Part VI. Entrada en vigor

Article 17

El present Reglament entrarà en vigor l'1 de gener de 1999.

El present Reglament serà obligatori en tots els seus elements i directament aplicable en cada estat membre, de conformitat amb el que disposa el Tractat, llevat del que estableixen els protocols

núm. 11 i núm. 12 i en l'apartat 1 de l'article 109 K.

Fet a Brussel·les, el 3 de maig de 1998

Pel Consell
El president
G. Brown

Reglament (CE) núm. 2866/98 del Consell del 31 de desembre de 1998 sobre els tipus de conversió entre l'euro i les monedes dels estats membres que adopten l'euro

El Consell de la Unió Europea,

Vist el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i, en particular, la primera frase de l'apartat 4 del seu article 109 L,

Vista la proposta de la Comissió,

Vist el dictamen del Banc Central Europeu (DO C 412 del 31.12.1998, pàg. 1.),

1. Considerant que d'acord amb el previst a l'apartat 4 de l'article 109 J del Tractat, la tercera fase de la Unió Econòmica i Monetària començarà l'1 de gener de 1999; que el Consell, reunit en la seva formació de caps d'estat o de govern, va confirmar el 3 de maig de 1998 que Bèlgica, Alemanya, Espanya, França, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, els Països Baixos, Àustria, Portugal i Finlàndia compleixen les condicions necessàries per a l'adopció d'una moneda única l'1 de gener de 1999 (Decisió 98/317/CE del Consell, del 3 de maig de 1998, segons el que disposa l'apartat 4 de l'article 109 J del Tractat (DO L 139 de l'11.5.1998, pàg. 30).);

2. Considerant que de conformitat amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 974/98 del Consell, del 3 de maig de 1998, sobre la introducció de l'euro (DO L 139 de l'11.5.1998, pàg. 1.), l'euro serà la moneda dels estats membres que adoptin la moneda única a partir de l'1 de gener de 1999; que la introducció de l'euro exigeix que s'adoptin els tipus de conversió segons els quals l'euro substituirà les monedes nacionals i es dividirà

en les unitats monetàries nacionals; que els tipus de conversió establerts a l'article 1 són els tipus de conversió a què fa referència el tercer guionet de l'article 1 del Reglament (CE) núm. 974/98;

3. Considerant que d'acord amb el previst al Reglament (CE) núm. 1103/97 del Consell, del 17 de juny de 1997, sobre determinades disposicions relatives a la introducció de l'euro (DO L 162 del 19.6.1997, pàg. 1.), tota referència a l'ecu que figuri en un instrument jurídic s'entendrà feta a l'euro a un tipus d'un euro per un ecu; que en la segona frase de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, s'estableix que l'adopció dels tipus de conversió no modificarà per si mateixa el valor extern de l'ecu; que això queda garantit mitjançant la fixació, com a tipus de conversió, dels tipus de canvi respecte de l'ecu de les monedes dels estats membres que adopten l'euro, tal com siguin calculats per la Comissió el 31 de desembre de 1998 d'acord amb el procediment establert per al càlcul dels tipus de canvi oficials diaris de l'ecu;

4. Considerant que els ministres dels estats membres que adopten l'euro com a moneda única, els governadors dels bancs centrals d'aquests estats membres, la Comissió i l'Institut Monetari Europeu/Banc Central Europeu van emetre dos comunicats sobre la determinació i l'adopció dels tipus de conversió irrevocables de l'euro, els dies 3 de maig de 1998 (DO C 160 del 27.5.1998, pàg. 1.) i el 26 de setembre de 1998, respectivament;

5. Considerant que el Reglament (CE) núm. 1103/97 estableix que els tipus de conversió s'adoptaran en la forma d'un euro expressat en termes de cadascuna de les monedes nacionals dels estats membres que adopten l'euro; que per aconseguir un grau elevat d'exactitud, els esmentats tipus s'adoptaran amb sis xifres significatives i no es determinaran tipus de conversió inversos ni tipus bilaterals entre les monedes dels estats membres que adopten l'euro,

Ha adoptat el present Reglament:

Article 1

Els tipus de conversió fixats irrevocablement entre l'euro i les monedes dels

estats membres que adopten l'euro seran els següents:

1 euro = 40,3399 francs belgues
= 1,95583 marcs alemanys
= 166,386 pessetes espanyoles
= 6,55957 francs francesos
= 0,787564 lliures irlandeses
= 1936,27 lires italianes
= 40,3399 francs luxemburguesos
= 2,20371 florins neerlandesos
= 13,7603 xílins austríacs
= 200,482 escuts portuguesos
= 5,94573 marcs finlandesos

Article 2

El present Reglament entrarà en vigor l'1 de gener de 1999.

El present Reglament serà obligatori en tots els seus elements i directament aplicable en cada estat membre.

Fet a Brussel·les, el 31 de desembre de 1998.

Pel Consell
El president
R. Edlinger